

[Poul Møller.]

i hvert fald haft den i mange år — at konvertitterne altid er de ivrigste og de mest hellige. Det samme indtryk fik man ved at høre det ærede medlems tale i går. Det var en interessant tale, en meget moraliserende tale, en meget samfunds- og ansvarsbevidst tale. Det var en tale, der krævede en objektiv behandling af problemerne, og som sagde, at oppositionen måtte ikke møde med en subjektiv indstilling over for problemerne. Der er for nylig kommet en bog, som jeg tror det ærede medlem kunne have en vis glæde af at læse, en bog om retsforbundets historie i Danmark. Hvis det ærede medlem læste denne historie igennem, ville han se, at retsforbundet i hele sin parlamentariske tilværelse, i hvert fald indtil det ærede medlem blev medlem af tinget, kun førte en subjektivt indstillet politik, kun gik i brechen for én ting, nemlig for sine egne opfattelser, og ikke gik på akkord i nogen sag. Hvis det ærede medlem er i tvivl, kan han spørge den højtærede minister uden portefølje, om det ikke var linjen gennem mange års retstatspolitik. Der er ikke tale om, at det ærede medlem nu kan komme og moralisere over for os andre, der har måttet arbejde med problemerne i mange år og har taget ansvaret for mange ting, medens det ærede medlems partifæller bare fralagde sig ethvert ansvar.

Det ærede medlem var meget ivrig modstander af tolden, som jeg lige har nævnt, men hvis det ærede medlem skal vælge mellem told og importrestriktioner, hvis det ærede medlem skal træffe sin afgørelse med hensyn til, om det er en fordel at have importrestriktioner fremfor at have et mådeligt toldværn, ville jeg tro, at det ærede medlems liberale indstilling vil føre til, at han vil se mere positivt på told, end han gør. Hvor var i øvrigt det ærede medlems hellighed henne, da man sidste år gjorde bilerne dyrere, da man på den måde afviklede importrestriktioner? Man kaldte det ganske vist ikke told, men det ærede medlem ved, at det havde akkurat samme virkning som told, da vi ikke fremstiller biler herhjemme, men kun samler biler. Det ærede medlem ved også godt, at hans regering — hvilket ikke blev kritiseret af os — samtidig med at man indførte disse store omsætningsafgifter, gennemførte en ordning,

hvorved man skabte en beskyttelse specielt for de danske samlefabrikker. (*Afbrydelse af økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]). Ja men den blev større, da man fordyrede dem mere, end man ville være med til, da vi drøftede disse sager i toldkommissionen. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det var på et andet grundlag!). Ja, det er altid et andet grundlag. Dengang sad den højtærede minister i opposition, nu sidder han i regeringen. Det var det andet grundlag. (*Afbrydelse af økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]). Det var måske fornuftigt at se sådan på det.

Hvad i øvrigt angår tolden og toldpolitikken, må vi afvente regeringens forslag; men jeg fik ikke svar på mit spørgsmål, om toldkommissionen ikke skulle ophæves. Hvad skal vi egentlig med den? Hvorfor skal vi sidde i den, når vi aldrig samles til møder og aldrig ser på noget forslag? Det er i det hele taget ganske aparte: jeg har forstået, at regeringen dybt beklager, at vi ikke vil sidde i en kommission eller i et udvalg og forberede en lovgivning, hvor regeringen gerne vil have os til at sidde og forberede en lovgivning, men dér, hvor man i forvejen har et udvalg eller en kommission, der skulle forberede en lovgivning, vil regeringen overhovedet ikke spørge kommissionen, før man fremsætter lovforslag. Det viser lidt af hulheden i disse beklagende og stærkt alarmerende betragtninger, man fremfører over for venstres og det konservative folkepartis stilling til forsvarsudvalget.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup stillede mig et spørgsmål vedrørende rækkefølgen for de nordiske og de europæiske markedsdannelser. Han ville gerne have mig til at sige, at jeg ønskede en fuldstændig afklaring af det nordiske på det kommende møde i Nordisk Råd, eller måske ville han have mig til at sige det modsatte; i hvert fald ville han gerne have mig til at gå i en fælde, forstod jeg.

Jeg deler helt den højtærede økonomiministers opfattelse, at vi formentlig ikke kan træffe nogen afgørelse til november, medmindre der i disse dage under Paris-mødet finder en virkelig afklaring sted af frihandelsområdets vilkår. Men det, vi gerne skulle sigte mod, og det, jeg bad om, var, at vi skulle finde ud af, om det ikke er en lygteemand, vi løber efter, når vi taler om